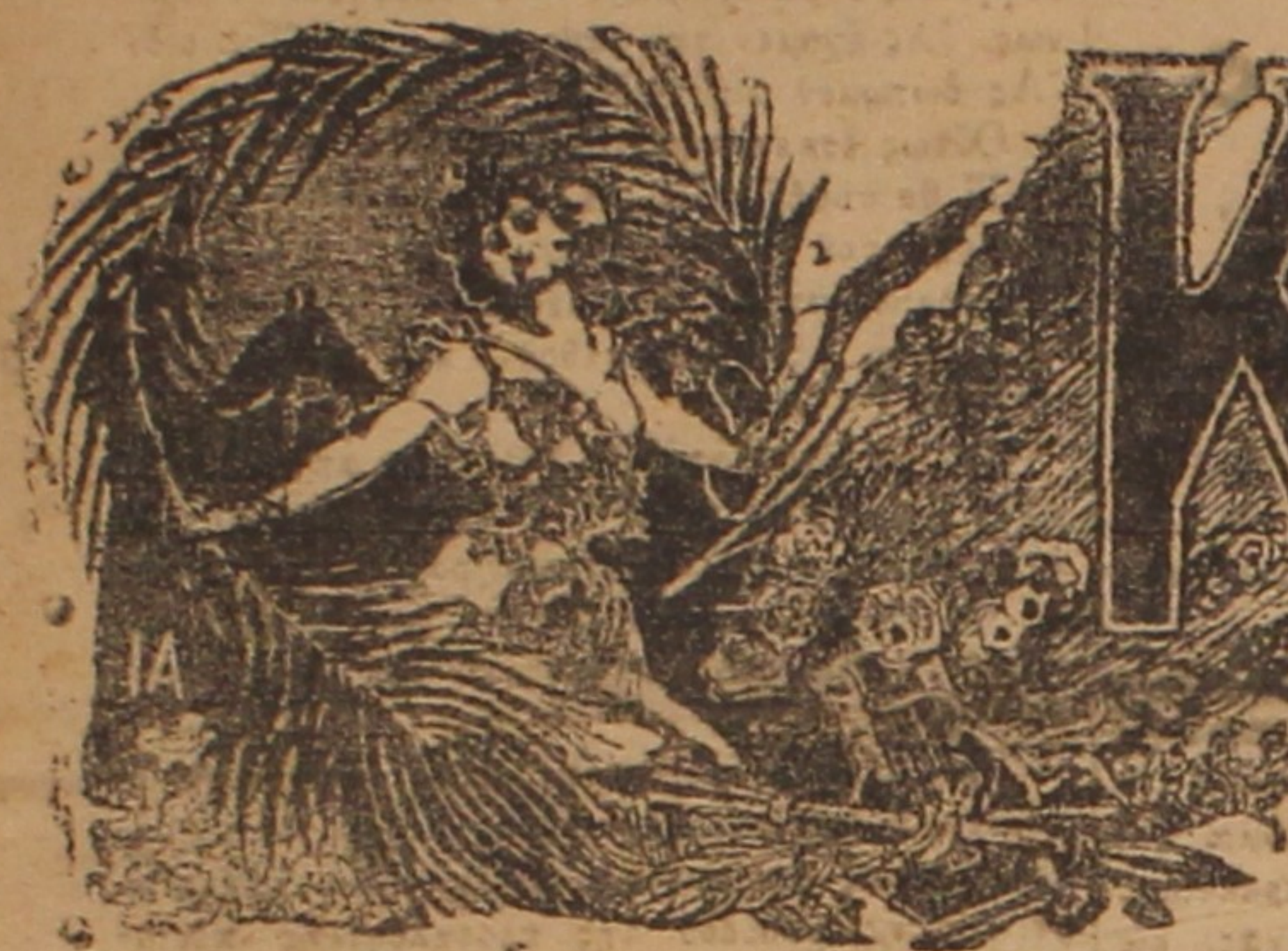

ΚΡΑΥΓΗ

ΤΟΥ ΕΚΠΛΗΘΟΥΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΨΗΦΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΥΠΟ Μ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΗΕΙΑΙ

Δραχ. 3

Φραγ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ :

Οδός Αγίου Ανδρόν

ΕΞΑΜΗΝΟΙ

3

6

έναντι ομώνυμου Ναού

ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΚΑΙ Ο ΤΣΑΡΟΣ

Μίαν απόδειξιν θαυμαστής νομοταξίας και εύλαβείας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς Κανόνας αὐτῆς ἔδωκεν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπαντῶν πρὸς τὴν πρόκλησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδου.

Ὁ Φερδινάνδος προσεκάλεσε τὸν Τσάρον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Σόφίαν, τὴν πρωτεύουσάν τοῦ μικροῦ Τσάρου τῶν Βαλκανίων ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἐορτῶν τῆς στέφειας του.

Καὶ ὁ Τσάρος ἀπῆντησεν, ὅχι. Ἐφ' ὅσον, εἶπεν, τὸ Σχίσμα δὲν αἰρεται, αὐτὸς ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας κωλύεται ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ Σχισματικῶν ἐν ἐπισήμῳ θρησκευτικῇ τελετῇ.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη, εἶναι, ὡς εἶπομεν θαυμαστῆς νομοταξίας καὶ εύλαβείας ἀπόδειξις, πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ θέσμιμα. Διότι καὶ ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι μόνον πολιτεία ἐκτὸς τοῦ Κόσμου, ἀρχὴ πνευματικῇ ἀφορώσα μόνον εἰς τὰ οὐράνια πράγματα. Εἶναι καὶ Κράτος κοσμικὸν μετ' ὁργανισμὸν διεπόμενον ὑπὸ διατάξεων, τὰς ὁποίας ἐθέσπιον Θεοφόροι Πατέρες δι' Οἰκουμηνικῶν Συνόδων, ὅπως καὶ οἱ νόμοι τοῦ πολιτικοῦ Κράτους ψηφίζονται ὑπὸ Συνελεύσεων καὶ Βουλῶν. Αὐτὰς τὰς διατάξεις οὐδεὶς ἡμπορεῖ κατὰ τὴν ἰδίαν θέλησιν νὰ παραβιάσῃ, εἰμὶ μόνον ἂν θέλῃ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἀποσχισθῇ. Τοιαύτην ἐκδήλωσιν θρησκευτικοῦ πνεύματος ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου Ρωσικῆς πρώτην φοράν βλέπει τὸ Ὁρθόδοξον πλῆρωμα.

Ὅταν ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ρωσικὴν Σύδον τὸν Ὅρον τοῦ Σχίσματος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρ-

χήσεως ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος ἐσιώπησεν. Ἡ σιωπὴ τῆς ἡτο εὐεχέστερος. Οἱ Κανόνες τῇ ἐπέβαλλον νὰ δηλώσῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς μεγάλης ἐν Κωνσταντινουπόλει Τοπικῆς Συνόδου.

Ἡ πολιτικὴ ἀντέκλιτο εἰς τὴν ἀποδοχὴν. Ἡ Ρωσικὴ Σύνοδος δὲν ἦτο ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς πολιτικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ Ρωσία ἤθελε μίαν Βουλγαρίαν Ἐκκλησιαστικὴν μακρὰν τῶν Πατριαρχείων κατὰ τὸ 1872, διὰ νὰ θεμελιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν πολιτικὴν Βουλγαρίαν, ὅπως καὶ τὴν θεμελιώσεν διὰ τῆς Συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου κατὰ τὸ 1878.

Ὅταν οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρῶσοι ἐτέλεσαν τὸ πανηγυρικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν ἐν Σίπκα πεσόντων Ρωσσοβουλγάρων Πρίγκηπες καὶ στρατηγοὶ καὶ κληρὸς Ρωσικὸς ἐπεκονώνησαν μετὰ τῶν ἐπισήμων Βουλγάρων πολιτικῶν καὶ κληρικῶν ἐν τῇ θρησκευτικῇ ἐκείνῃ ἱεροτελεστείᾳ.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς δὲ πέρτατος τῆς Ἐκκλησίας ἀρχηγὸς ἐξήτησεν ἐξηγήσεις παρὰ τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ Ρωσικοῦ κλήρου μετὰ τῶν Σχισματικῶν Βουλγάρων. Καὶ ἡ Ρωσία ἀπῆντησεν, ὅτι οἱ Ρῶσοι ἱερεῖς δὲν ἐπεκονώνησαν, ἀλλὰ παρευρέθησαν ἀπλῶς ὡς ἄτομα.

Ἡ ἐξήγησις ἦτο βεβαίως βεβιασμένη. Εἰς τοιαύτας στιγμὰς οἱ ἱερεῖς δὲν ἔχουν θέσιν ὡς ἄτομα. Ἡ εἶναι οἱ Βούλγαροι Σχισματικοὶ καὶ οἱ Ρῶσοι δὲν δύνανται νὰ ἐπικοινωνήσουν μετ' αὐτῶν θρησκευτικῶς καὶ κανονικῶς, ἢ δὲν εἶναι Σχισματικοὶ καὶ ἐπομένως οἱ Ρῶσοι ὑπάρχουν μετ' αὐτῶν κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην.

Μὴ γὰρ καὶ ὑμεῖς, ἔγραφεν ὁ Πα-

τριάρχης Γρηγόριος ὁ ΣΤ', τῇ εἰσιγγήσει τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σύρου Ἀλεξάνδρου Λυκούργου, πρὸς τὸν Ρῶσον Θεολόγον Μουράδiew μὴ γὰρ καὶ ὑμεῖς (οἱ Ρῶσοι) συμπαρανομεῖτε μετ' αὐτῶν ἢ μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν μετ' αὐτῶν;

Σήμερον ἐρχεται ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας καὶ δηλοῖ ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ Σχίσμα δὲν αἰρεται, δὲν δύναται νὰ ἐπικοινωνήσῃ θρησκευτικῶς καὶ κανονικῶς μετὰ τῶν Βουλγάρων.

Ἀναγνωρίζει λοιπὸν τὸ Σχίσμα. Κηρύττει, ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ δήλωσις αὕτη εἶναι βαρυνήμων καὶ μέλλει νὰ ἐπιδράσῃ σοβαρῶς ἐπ' τῆς πολιτικῆς θέσεως τῆς Βουλγαρίας. Ἐπίσημος κήρυξις ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Ρωσσίας τῶν Βουλγάρων ὡς Σχισματικῶν θὰ φέρῃ κλονισμὸν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Μέχρι σήμερον ἡ ἐπαμφοτερίζουσα στάσις τῆς Ρωσικῆς ἐπὶ τοῦ Σχίσματος συνεκράτει τὰ πνεύματα ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας. Ἐθεωρεῖτο οὕτως εἶπεν λάθρα ὁρθόδοξος. Ἀμα ὁμως πεισθούν, ὅτι καὶ ἡ Ρωσία θεωρεῖ τὴν Βουλγαρίαν Σχισματικὴν οἱ περίεργοι λαοὶ θὰ διατεθούν ἄλλως ὡς ὁ πολιτικὴν ἐποφιν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΝΟΙΑ

Ἀλλὰ τί ἐπιδιώκει ἡ Ρωσία διὰ τοιαύτης στάσεως ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ ζητήματος; Ὅτι θὰ βλάψῃ τὴν Βουλγαρίαν, εἶναι πρόδηλον. Ἀλλὰ τί θὰ ὠφεληθῇ ἡ Ρωσία;

Ὁ τηλεγράφος, ὁ ὁποῖος μᾶς μετέδωκε τὴν εἰδητήν, ὅτι ὁ Τσάρος ἀπεποιήθη τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Σόφιας διὰ τὸν λόγον τοῦ Σχίσματος, ὁ αὐτὸς τηλεγράφος πληροφορεῖ, ὅτι ὁ Τσάρος ἐπρό-

τεινεν ένα δρόν αρκούντως σοβαρόν.

Και ο δρος είναι η Βουλγαρία να μη πολεμήση επί μίαν πενταετίαν κατά της Τουρκίας!

Μη δ' εδρος ούτος αποκαλύπτει τας βλέψεις της Ρωσίας επί της Μακεδονίας και Θράκης;

Ότι η Ρωσία μέχρι του 1887 είχε τοιαύτας βλέψεις είναι αναντίρρητον. Η μετά της Αυστρίας συνεννόησις της περί καθόδου της Ρωσίας μέχρι του Έλλης-σπόντου και του Αγίου Όρους και της Αυστρίας μέχρι της Θεσσαλονίκης είναι γνωστήν και εις την Αγγλίαν και την Γαλλίαν και την Γερμανίαν.

Η Ρωσία, η οποία διά των θρησκευτικών ζητημάτων και της θρησκευτικής επιρροής προλαίπει τα πολιτικά ζητήματα, έχει άμεσον συμφέρον να απομονώση την Βουλγαρίαν από τους λαούς της Μακεδονίας και Θράκης.

Κηρύττουσα την Βουλγαρίαν Σχισματικήν την πληγώνει σκληρώς εν τη συνειδήσει των λαών τούτων.

Δεσμούσα δέ την Βουλγαρίαν επί μίαν πενταετίαν και καθιστάσα τον στρατόν της αδρανή την εξαντλεί οικονομικώς, και κατορθώνει να αποτρέψη τους οφθαλμούς των λαών εκείνων από της Βουλγαρίας.

Τοιαύτην πολιτικήν επάνω κάτω υπέδειξε και επέβαλεν εις την Ελλάδα από του 1865. «Αγαπή τους Έλληνες, έλεγεν ο Αυτοκράτωρ Αλέξανδρος το 1876 εις τον εν Πετρούπολει Πρέσβυν της Γαλλίας, αλλά δεν έννωσ' Ελλάδα μεγάλην. Ο Βασιλεύς Γεώργιος το γνωρίζει καλώς και καλόν είναι να μένη εν Αθήναις». Έντειθεν η ένσαςχλησις της Ελλάδος επί τεσσαράκοντα όκτώ έτη με την Κρήτην! Έντειθεν η έπίσημος γλώσσά της, ότι κατασκευάζει στρατόν και στόλον μόνον δι' άμυναν των συνόρων! Έντειθεν αι πρόσ τόν Βασίλεα Γεώργιον προσωπικά συμπάθειαι της διπλωματίας. Αν η Έλληνική διπλωματία όμως έχει την Κρήτην να άπασχολήται και να άποκοιμίζη τους Έλληνες, η Βουλγαρία δεν έχει. Μία απαγόρευσις πολεμικής επιθέσεως κατά της Τουρκίας την όθει προς τον εξ άσφυξίας θάνατον.

Θα δεχθή ο Φερδινάνδος και οι Βούλγαροι τοιούτον δρόν; Ο αύτος τηλεγράφος μας λέγει, όχι. Οι Βουλγαρικοί κύκλοι και ο Βουλγαρικός Τύπος όμολούν άποκαλύπτως.

«Αν ο Αυτοκράτωρ, λέγουν, θέτη τοιούτους όρους, είναι προτιμώτερον να μη έπισκεφθή την πρωτεύουσάν μας». Αλλ' άραγε οι Έλληνες θα έννοήσουν την πολιτικήν των Κυβερνήσεων των εν των διδαγμάτων, τα όποια παρέχει η προς τους Βουλγάρους στάσις του Τσάρου;

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ο κ. Βενιζέλος πραγματοποιεί την από πολλού μέντηθεισαν έκλογικήν περιόδειαν του. Θα περιέλθη όλην την Ελλάδα έξαγγέλων το πολιτικόν του πρόγραμμα και συνιστών την υπερύψισιν των πολιτικών του φίλων.

Βεβαίως οι πολιτικοί άνδρες πρέπει και εφείλον να διακρίνουν τον λαόν περί των προηγουμένων των επί των μεγάλων της πολιτικής ζητημάτων.

Αλλ' υπάρχει μία αρχή. **Καιρός παντί πράγματι και τόπος παντί πράγματι.** Και την αρχήν ταύτην παραβιάζει ο κ. Βενιζέλος εθέρων και το πολιτικόν και τας υποχρεώσεις της πολιτικής ευπρεπείας. Οι πολιτικοί άνδρες όμολούν εις Λάσας, εις γάλακτο, εις συνεντεύξεις.

Και ο Τύπος γενικεύει το πρόγραμμα των πολιτικών άνδρών.

Δεν περιόδεουν τας παρονομάς των έκλογών Πρωθυπουργοί και Υπουργοί. Διότι εμφανίζονται με την πολιτικήν δύναμιν της εξουσίας επηρεάζου και μεταστρέφουν το λαϊκόν πρόνημα. Τοίτο δέ άποφράζει και ο νόμος και η πολιτική χρησιότης.

Δημόσιος υπάλληλος τιμωρείται ένδεικνύων το πρόνημα του υπέρ τούτων υποψηφίων.

Τι είναι ο κ. Πρωθυπουργός; Ο υπάλληλος των υπαλλήλων, είναι δέ και Υπουργός των Στρατιωτικών.

Όταν έλθη ένταθα, θα τον έπισκεφθούν όλοι οι υφιστάμενοι άρχαι κατ' ανάγκη.

Ως Πρωθυπουργόν θα τον έπισκεφθούν όλοι οι δημόσιοι άρχαι, οι Δικασταί, οι Εισαγγελείς, οι Νομαρχοί, οι Έφοροι. Ως Υπουργόν των Στρατιωτικών θα τον έπισκεφθούν οι Φρούραρχοι, οι Μοίραρχοι, οι Αστυνομοί.

Αλλά τοίτο είναι παραβασίς του έκλογικού Νόμου. Αν δεν τον έπισκεφθούν τηρούντες τον νόμον, κάμνουν άλλην παράλειψιν, ύστερόν τον προς τον προεστέμενον του Κράτους σεβασμόν.

Ίδού ένάκων τινος διλήμματος θέτει τας δημοσίας άρχάς ο κ. Βενιζέλος. Παραβασίς νόμων και δεξιότης και άριστοτέβην.

Και άς μη μας είπουν, ότι αι άρχαι υπερβάνται ουχί τον εκζητούντα ψήφους πολιτικόν, αλλά τον προεστέμενον, ούτε ότι ο λαός δεν επηρεάζεται εκ της τοιαύτης των Δημοσίων άρχων επιδείξεως. Δεν πρόκειται ένταθα περί μετασυστικού ζητήματος. Ο κ. Βενιζέλος έχει βεβαίως διπλήν φύσιν είναι ύπουργός και πολιτικός. Αλλά δεν έχει και ύποστασιν διπλήν. Μία είναι η ύπόστασις του, ο Βενιζέλος. Και αι άρχαι αύτον εκτεκρίσκονται, αύτον υποδέχονται με όλην την λαμπρότητα, την όποιαν γέρει η εξουσία, την όποιαν ένσαςκουν. Και ο λαός όστις αγαπά τα θεάματα και βίβ ένδιαφέρεται διά τα μεταφυσικά ζητήματα, αίσθάνεται μέσα του μίαν ψυχολογικήν επήρειαν υπέρ εκείνου, περί τον όποιον εκτυλίσσεται όλη αύτη η πολιτική επιδείξις.

Είς τους παλαιότερους καιρούς επεκράτων άλλαι ιδέαι επί τοιούτων ζητημάτων. Μίαν φορά εν Γορυνίη ένερανίσθη στρατιωτικός ύποψήριος με την στολήν του, άλλ' άνευ έξους. Κατ' αύτον το έξος άντεπροσώπεν την εξουσίαν και το απέθεσε. Ύστερε όμως την στολήν.

Και όμως εν τη Βουλή διεγέρθη πάταγος κατά της έκλογής του στρατιωτικού ύποψηφίου ως επηρεασαντος τους έκλογείς διά της επιδείξεως του αξιώματος του. Κοι δεν ώμίλησαν δευτερεύοντες και τριτεύοντες βουλευταί η ένδιαφερόμενοι. Ωμίλησαν ήγούμενοι πολιτικών κομμάτων. Οι έκλογείς, έλεγον μεταξύ άλλων,

είναι στρατεύσιμοι, θα ήναι στρατιώται, η συγγενείς στρατευσίμων. Θα σκεφθούν έπομένως. Άς έχομεν την ύποστήριξίν του. Τις είδε; Άς δώσωμεν μίαν ψήρον.

Ούτως έκτεκρίντο το κατ'ό έκείνου. Τι θα συμβή τώρα με την προεκλογικήν έπίσκεψιν του κ. Βενιζέλου;

Βεβαίως θα τον έπισκεφθούν οι φίλοι του. Αλλά θα τον έπισκεφθούν και πολλοί περιέργοι.

Εν μερίδι άπ' έδω, ένθ' ένθ' άπ' εκεί οίγμαλντίζει το πρόνημα πολύ περισσότερο η άνώγνωσις ενός πολιτικού προγράμματος.

Όστις δεν πορεύεται την ψυχολογίαν ταύτην, είναι πολύ άπλως, αν δεν είναι ύποκρίτης.

Την ψυχολογίαν ταύτην όμως έπίστευον οι πολιτικοί του παρελθόντος και διά τοίτο ουδέ εις τας κορμονάς των έκλογών έψηφίζρηι διά της μεθόδου της προεκλογικής περιόδεως, ούτε ο Βουλγάρος, ούτε ο Κομμουνιστής, ούτε ο Τριμύκτης, ούτε ο Θεοτόνης, ούτε ο Ράλλης, ούτε ο Δηλιγιάννης, ούτε ο Μαυρομυλάς.

Εσέοντο τον λαόν, τον νόμον, την πολιτικήν των άξιότητες.

Αύτα το πρόνημα έρχεται να καταστρέψη ο κ. Βενιζέλος καθιερών μεθόδους εθροισμούς και των νόμων και των πολιτικών ήθων, μεθόδους δημοκρατίας.

Ω Βενιζέλε! Άποδος εις τους Έλληνες τα παλαιά των ήθη, στα χρηστά; Ετίθηταν και στήβ εις το ύψος, το όποιον άπαιτεί το ύπέρτατον αξίωμα του Πρωθυπουργού ενός Κράτους.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΦΡΑΓΚΑ 20.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Είς Πάτρας, Πύργον, Καλάμας, Αίγιον, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Λευκάδα, Μάραθον, Κιάτον, Ευλόκαστρον, Δεχαρινά, Αμαλιάδα, Άγουλινίτζαν, Κρικουδί, Ζαχάρω, Κυπαρισσίαν, Φιλιατρά, Μεσσήνην, Μελιγαλά, Πύλον, Κορώνην, Γύθειον.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΚΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Η Προνομιούχος Εταιρία παρέχει δάνεια επί ενεχύρω σταφιδόκαρπον επί τόκω 6 ο/ο μεταπληρωτέ. Η εις τας αποθήκας της αποταμιεύουσ Διαφιδόκαρπον γίνεται άνευ ούδεμις διαπάνης των αποταμιευτών, των ένοικίων των αποθηκών βαρυνόντων την Προνομιούχον Εταιρίαν.

Πρέσβος του Δ. Συμβουλίου **ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ** Μάτσας, Δ. Ήλινόπουλος, Στέφ. Ζαφ. Κ. φάνος Φραγκιάδης Γενικός Γραμματέας **Δ. Γαλανόπουλος**

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗ

Ο κ. Μιχελιδάκης ως Πρέσβος της Έπαναστατικής Συνελεύσεως της Κρήτης ένόμισεν, ότι του έπεβήλαιο να άπολύση εν έγγραφον εύχαριστήριον προς τον κ. Κ. Αργυρόπουλον διά τούς υπέρ της Κρήτης άγώνας του τούς τα δημοσιογραφικούς και άλλους άκρόμην.

Κατά της πράξεως ταύτης διαμαρτυρήσαν οι Βενιζελικοί και άπήτησαν την άνάκλησιν του έγγραφου.

Την διαμαρτυρίαν των έδασισαν εις το έτι διά του έγγραφου τούτου ο κ. Μιχελιδάκης άπεδέχετο εν όνόματι της Συνελεύσεως όσας ύβρεις προσωπικάς άπηθύνα και εξακολούθει άπυθύνων ο κ. Αργυρόπουλος κατά του κ. Βενιζέλου και του κ. Σφακιανάνη.

Μας έπιβήλαιο να εκφράσωμεν την βαθειάν μας θλίψιν διά το διέξημα του κ. Μιχελιδάκη. Η πράξις του ήτο άτοπος και άναξία αύτου. Δεν γνωρίζομεν αν οι Βενιζελικοί διαμαρτυρήσαν με τον όνομα ο κ. Αργυρόπουλος άφηκε την γλώσσάν του άχαλίνωτον κατά δύο δικακεκριμένων και Έλλήνων και Κρητών, του κ. Βενιζέλου και του κ. Σφακιανάνη.

Αν επί του σημείου τούτου έβασίσθησαν περιώρισαν το ζήτημα εις στενωπτα όρια. Τό άτόπημα του κ. Μιχελιδάκη είναι καθ' ήμεις πολύ μεγαλειότερον. Ο κ. Μιχελιδάκης έσφαλε μόνον διότι κατεβήσας το αξίωμα του Πρέσβου της Συνελεύσεως και της Κρήτης την άξιόπρεπαιν μέχρι του Αργυροπούλου.

Τι είναι ο Αργυρόπουλος και ποία αι προς την Κρήτην εκδουλεύσεις του; Είναι ένας άνθρως αθάδης, άκριτος και επιπόλαιος. Ήρρεσμένης μετά χυδαίειτης χωρίς κήν να πλένη τας ύβρεις του με ποίν τινα χάριν διά να μετριάξη της γλώσσης το άξεστον, και της διαβολίας την δανυσότητα. Η πολιτικολογία του είναι εν σύρφυμα κοινοτοπίας άηδούς, με ψευδοσύνην άφόρητον. Ο Αλός τούς τοιούτους άποκαλεί φαυλάδες ως προς της γλώσσης την άματροπείαν και μπουταλάδες διά του νοός την χολότητα.

Όστις δεν άγνώρισεν από του παλαιού τον Αργυρόπουλον, άρκει να άναγνώση τα εν τφ «Σκρίπ» δημοσιεύματά του. Θα άναγνώριση ένα άνθρωπον τύπου ιδιαιτέρου εξ εκείνων που άναφάνονται ή προς μνηκτρισμόν ή προς διακομωδήσιν της ανθρωπίνης φύσεως. Τό Αίγιον εξ ου κατάγεται μς παρυσιάζει κατά διαλείμματα χρονικά τύπους τοιούτους. Μς έδωκε τον Έξαρχόπουλον, ο όποιος έφειδρυνε την επόχην του με τούς σίχους του, που άπηνήργων κατά τον Ρίζον. Νερνυλόν ως συναμική και μάνα. Μς έδωκε κατόπιν τον Σερήφρον δικηγόρον αύτον, ο όποιος εκήρυξε

πόλεμν κατά των προθέσεων των συνδέσμων και όλων των μωρίων της γλώσσης. Μετά τον Σερήφρον, ο Αργυρόπουλος. Αλλ' οι προκάτοχοι του ήσαν τοιούτοι χαριστάτοι άνθρωποι και πολυλάκεις συμπάθεις. Εφ' ο κ. αύτος κρητοφίλης και κρητόφιλος διεγείρει την άηρίαν άνοικτιμωμόν. Ο Βενιζέλος καταχθόνιος προδότης, ο Σφακιανάνης έπίβουλος, χρημητολόγος, έμπορος των έσρων και όρίων. Και όλοι όμοι αύτοι και τό κόμμα των, έχθροι της ένώσεως, εκμεταλλευταί της Κρήτης!

Έπειτα έρχεται η σειρά της Αγγλίας. Αύτη έποβήλαιο την Σούδαν από 100 έτών. Και καθ' ήν στιγμήν ο Πρίγκιψ Γεώργιος έπέτυχε την ένωσην και έμεινε μόνον η ύπογραφή, η καταχθόνιος Αγγλία έβηκε τον Βενιζέλον και Σφακιανάνην και έδημιούργησαν το Θέρισσον και έτσι πάει και πάει το λάγιο άρν!

Αύτος είναι ο Αργυρόπουλος και τοιούτους άγώνας ο κ. Μιχελιδάκης ή βέλησεν εν όνόματι της Κρητικής Συνελεύσεως να άμείψη ήθικώς.

Αυτούμεθα διά τον κ. Μιχελιδάκη. Και δεν υπάρχουν λέξεις ίκαναί διά να χαρακτηρίσουν την άτοπίαν της πράξεως του. Η Κρήτη να προσέβη εδγνωμονούσα πρό του γονάτων του Αργυροπούλου του τρίτου μέλους της Αίγαιας λαγκυτικής Τριανδρίας.

Πως είναι λοιπόν το Κρητικόν πέλαγος τόσο τριμυμόδες, ο άής του τόσφ καθρός, ώστε δεν έφθασεν μέχρι του κ. Μιχελιδάκη η δυσωμία του κατά του κ. Βενιζέλου και του κ. Σφακιανάνη λιβέλλου του;

Οι Βενιζελικοί είχαν δικαίον να διαμαρτυρηθούν διά το έγγραφον του κ. Μιχελιδάκη ως άποδεχόμενον τας ύβρεις του κ. Αργυροπούλου.

Η «Κραυγή» διαμαρτυρείται και δι' άλλον λόγον, διότι κατεβήσας την Κρήτην μέχρι του Αργυροπούλου.

ΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ

Αι εκλογικαί περιόδεiai ήρξαντο, τα Καλάβρυτα διήρξαν η πρώτη πόλις, η όποία ήκουσε το εκλογικόν κήρυγμα. Ωμίλησαν ενόπιον του λαού των Καλαβρύτων οι ύποψηφιοι Δ. Γαλατάς και Δ. Φαμάς: πρώην βουλευταί και ο ίατρος Βιρροίος. Οι δύο πρόδοι είναι Βενιζελικοί άριστοι εθροισόμενοι εις την θέσιν των καθηγουμένων της Βενιζελικής πίστεως. Ο κ. Βιρροίος είναι κεχρημένος με το πολιτικόν μύρον. Επήνεσαν η μάλλον έξησαν το έθρον του κ. Βενιζέλου και έξησαν την ύποστήριξιν του κλήθους.

Ενός διόγον δλη η Ελλάς θα διαλυκούται υπό των διαφόρων ύποψηφίων και θα άσπύ λόγους ύπερ της άνορθώσεως και άφ' έτέρων ύπερ της άνορθώσεως της άνορθώσεως.

Ο άρν, προμηνύεται, πιδματώδης μεταξόν των παλαιοκομματικών και των φρεσνοκομματικών.

Η ΑΡΣΙΣ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ

Μετά τας άνοήτους είδησεις περί άρσεως του Σχίσματος η τελευταία είναι πιθανή. Δεν λέγομεν, ότι η άρσις του Σχίσματος είναι δυνατή. Ημεις έμμένομεν εις την ήδραν μας, ότι το Σχίσμα δεν ήτορε να άρθή, όπως δεν ήτο δυνατόν, ούτε είναι δυνατόν η άρσις του Σχίσματος του χωρισαντος τον Δυτικόν και Ανατολικόν κόσμον. Λέγομεν μόνον, ότι όπως έθεσαν το ζήτημα, είναι λογικόν.

Και όπως. Πως θέτουν το ζήτημα; Ο Βουλγάρος Έξαρχος να εκκαταλείψη την Κωνσταντινούπολιν και να εκκαταστή εις μίαν πόλιν της Μακεδονίας.

Να έβρθη έπομένως μία Έκκλησία άνεξάρτητος ως η της Κύπρου, της Αντιοχείας, των Ιεροσολύμων, και της οποίας άνεκρινώθη, ότι θα συστήη Έκκλησία ως η της Ελλάδος, Ρωσσίας, Ρωμανίας, Βουλγαρίας Έκκλησία ως η της Ελλάδος, Ρωμανίας, Ρωσίας μόνον εν Σερία και με δικαιοσύνην του Βουλγαρικού Βασιλείου ήτορε να έβρθη.

Ούτως επιτάσσει το Κανονικόν Δίκαιον η πολιτική Άρχη συνεπάγεται την Έκκλησίαν σικήν άρχήν.

Αλλά δέχονται τοιαύτην Έκκλησίαν οι Βούλγαροι;

Αδύατον. Έκκλησία του Βουλγαρικού Βασιλείου δεν έχει κανεν δικαίωμα έκτος των όρίων του, όπως η Έκκλησία της Ελλάδος, της Ρωμανίας κτλ. δεν προδίδουν πέραν των όρίων της πολιτικής άρχης. Η Μακεδονία έπομένως χάνεται διά παντός διά τούς Βουλγάρους. Και τότε χάνονται όλοι οι άγώνας; και αι θυσιαί της Βουλγαρικής προπαγάνδας; και τα Βεράκια και οι Μητροπολεις; οι όποια θα ύπάρχουν υπό την δικαιοσύνην του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Δέχονται τοιούτον τι οι Βούλγαροι; Αδύατον.

Οι Βούλγαροι αν θέλουν την άρσιν του Σχίσματος, θα δεχθούν Έκκλησίαν εν τη Οικουμενική Αυτοκρατορία ήτοι εν Μακεδονία και Θράκη κατά το προτύπον της Κύπρου. Αντιοχείας και Ιεροσολύμων άνευ δεσμού δικαιοσύνης προς την Σύνοδον της Σερίας.

Η προτασις κατ' άρχήν είναι δυνατή, μη αντιδίδουσα εις τούς Κανόνες.

Αλλά πώς δυσχερείς συνεπάγεται η έσπαρσις της; Και πάλιν. Ποία όρια θα τεθούν εις την αυτεξέστησιν αύτην Έκκλησίαν; Διότι έκείνο που έπείσσειν οι Βούλγαροι κατά την έροχήν του Σχίσματος, ήτοι όρια άπρόσδιόριστα, κατά το δαγμα, όπου Βούλγαρος έκεί και Βουλγάρος, είναι τότες απαράδεκτον, διότι το Σχίσμα άντι να άρσηται έβραύεται.

Ανάγκη λοιπόν και ανάγκη άκαμπτως να όρισθύν όρια, μία περιοχή, ένός της; όποιος η νέα αύτη Έκκλησία θα κινήται και θα αναταίξει τα δικαιοκτικά της καθήκοντα. Ποία είναι τα όρια ταύτα; Τις θα τα χαράξη; Και ποία βάσις θα τεθή; Η ευλή, η άφρατική όρια, η ένας πληθυσμός κατά το μάλλον και ήσσον μικρός ή μέγας, κατά το σύστημα των δικαιοκτικών διατάξεων;

Από του σημείου τούτου άρχονται αι τρομαράι δυσχερείας.

Παρά ευλής δεν δύναται να γείνη λόγος. Ο Χριστιανισμός δεν άναγνωρίζει ευλής.

Τα ρυτικά όρια είναι βάσις πολύπλοκος. Δεν μένει παρά η κατανομή ενός πληθυσμού κατά το μάλλον ή ήττον ώρισμένον.

Αλλ' εν τοιαύτη περιπτώσει η τοιαύτη Έκκλησία δεν έχει λόγον ιστορικόν. Διότι δι' έβρθη τοιαύτη Έκκλησία; Η Έκκλησία της

να βλέπουν εμπρός των διώκται, βλέπουν μόνον θύματα της φαντασίας των. Και εδημιούργησαν ούτως θύματα πιστεύον τον εαυτόν του θύμα των άλλων. 'Ο Πεισιππάτος, ο οποίος έτυπωσε σωματοφυλακήν διά να τον φρουρή από των έχθρων του ήτο τουλάχιστον εύθυμος. 'Ελεγε μόνον, ότι έχει έχθρους, ότι φοβείται μή τον δολοφονήσουν, διά να έλ-υή των Αθηναίων την συμπάθειαν. 'Ο Ροβεσπιέρος έφανταζέτο συνωμοσίες, έπλαττε κινδύνους και εξόντωνε τους έχθρους του. 'Αλλ' ο Ροβεσπιέρος, εξ ημέρας εις επαναστατικόν άνδρα, εις την τρομεράν και άτακτιαν τρομοκρατίαν του 1793, μέσα εις τα αίματα της γκιλοτίνας και των προγερών. 'Αλλ' ο Βενιζέλος που εύλινεται και τίνα φοβείται; Οι έχθροι του, βεβαίως αυτός και καυχάται, ότι είναι πτώματα. 'Ο Έλληνας; Αχ, το, λατρεύει. Είναι ο Σωτήρ του Κράτους, ο Μαντιός του Έθνους. Τίνα κινδύνον διατρέχει;

Μόνον μία μανία καταδιώκει; δύναται να έξηγήση την στάσιν, την οποίαν μάς αποκαλύπτει από χρόνου πολλού.

Η ΖΑΧΑΡΙΣ ΚΑΙ Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

Έντός ολίγου άρχεται η έφαρμογή του νόμου περί έλαττώσεως του δατιμού της Ζαχαρίας κατά 50 λεπτά την δακά. 'Η κοινωνία θα άνακουριθή όπωσδήποτε εκ της εθηνίας του τότου χρητίμου τουτου πριόντος.

Οι Βενιζελικοί καταλογίζουν και τον νομον τοτον υπέρ του κ. Βενιζέλου ζητούντες τας ψήφους τών έκλογένων.

Δεν πρόκειται η «Κραυγή» να ψηφισθή. Πρόκειται να ειπή αλήθειαν.

Αν η κοινωνία θα πράξη την Ζαχαρίν της εθηνί, τοτό θα τδ όρείλει εις τον κ. Γούναρη. Διότι η έλάττωσις του δατιμού και ως ιδέα, και ως σύλληψις και ως σαρξ άνήκει εις τον κ. Γούναρη, όπως άνήκουν και τότα άλλα οικονομικά μέτρα αληθώς μεταρρυθμιτικά διότι ήσαν αληθώς επιτημονικά. Από τδ εύρύ εκείνο οικονομικόν πρόγραμμα του κ. Γούναρη ήτλησαν οι δύο μετά ταύτα ύπουργοί των Οικονομικών, ο κ. Εύταξίας και ο κ. Κορμηλάς; και θα άντλουν οι έπερχόμενοι. Διότι η βάσις και η άρχή της οικονομικής θεωρίας του κ. Γούναρη είναι ακλόνητος έπιτημονικός. Είναι δε περίεργον, ότι ότου διετήρηται οι διάδοχοί του την βάση του Γούναρη, έτετυχον και ότου άπεμακρύνθησαν διά να φανούν, ότι νεώτερίζουν, έκει εδημιούργησαν νομοθετήματα σρεβλά, ήρωτηριασμένα και δια τούτο η έπιβλαβή, η ανεφάρμοστα.

Ο κ. Γούναρης ύπηρεζε μόνον άτυχής. Δεν ήτύχησε να τδ ψηφίστη.

Ο Βενιζέλος ύπηρεζε κατά τούτο εύτυχής. Είχε βοηθόν την επαναστατιν και

τίποτε άλλο.

Η κοινωνία, πιστεύον, ότι τδ έννοει καλώς.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Έν Κρήτη η κατάσταση θολούται όσημέραι και δημιουργούνται κίνδυνοι σοβροί. Οι Τουρκοκρήτες διά να προκαλέσουν θόρον και να έλκύσουν της Εύρώπης τας συμπάθειας, μετέφερον τα τρία πρώτα των όμοθησικών των τού; όποιους έδολοφόνησαν άγνωστοι εις Χανιά. 'Ητο τρώον τινα μία διαμνηστική του αίματος άτέναι των Δυνάμεων. 'Αλλ' όταν τρία θύματα τδ περιφέρουν ανά τα; δόους εις πόλιν, ότου τδ θρησκευτικά και πολιτικά πάθη είναι τόσον διάθεσμα, εύλόγως γίνονται άφρημή ρήσεων αίματηρών.

Και τούτο συνέβη εν Χανίοις. Οι Κρήτες ήγαθέτησαν και ήπεισαν επέθεσαν. 'Η χωροφυλακή επανέρη προς πρόληψιν της συγκρούσεως, οι Μουσουλμάνοι έπυροβόλησαν την χωροφυλακήν και προς αιμάν ήξορήγησαν πόλεμος έμφυλιος.

Εις άλλας περιστάσεις τούτοις αίματηρά έπεισόδια θα παρήγοντο άνευ σοβίων έπιλοκών. 'Αλλά σημερον, ότι τδ Κοιτικόν ζήτημα εύρίσκειται μέσα εις κάμνον πυρός καιομένην, η έλαχίστη άσάξια άνάγει εις τας διασπείρισι της διπλωματίας. Διά τούτο

οι πρόεδροι άν όνόματι των Κυβερνήσεων των έπέδωκαν εις την Κυβέρνησιν της επαναστάσεως μίαν νόσαν βιρυάτην.

Είπατε άνάξιοι αυτοδυναμίας, τοις λέγουν, και προβίναται εις πράξεις έγκληματικές. 'Η άσυνείσας σας θα επαναφέρη την κατοχήν των Δυνάμεων.

Αυτό έτρεπε να τδ γνωρίζουν οι Κρήτες. 'Η Έλληνική Κυβέρνησις τοις άτεκ ήρθε. Προεκέλευσε μάλιστα την σύλληψιν Κρητών Βουλευτών υπό των Δυνάμεων. Τι ήλπιζον; 'Ετρεπε να μένουν ήτοι μη φηβύμενοι τον διπλωματιών άρτων. Αλλά φηβύμενοι τον ίσκιον των προκειμένου περι έμφυλιών έριδων. Αί Δυνάμεις άφρημήν ζητούν διά να επέμβουν, και την δίδουν αυτοί οι Κρήτες με τας δολοφονίας και τας αίματηράς συρράξεις.

Είναι καιρός άκόμη να σωφρονήσουν.

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ ΣΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 50.000.000 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Έν Λονδίνο, Αλεξάνδρειά, Καίρο, Καρτούμ, Κων)πόλει (έν Γαλατι) και Σταμπούλ,) Θεσσαλονίκη, Καββάλα, Σμύρνη, Πειραι, Παύραι, Βόλη, Σόφρ, Κολήμους, Λαρίση, Τριπόλει, Χανίοις, Ηρακλείρ, Ρεδύμνη Κρήτης.

Τηλεγραφική διεύθυνσις: ΑΘΗΝΑΪΚΗ

Η Τράπεζα Αθηνών έκτελει πάσαν Τραπεζικήν έργασίαν, ήτοι: Προκαταβολάς έπί έμπορευματικών, χρηωγράφων και Συνταλλαγματικών, προεξρήσεις, είσπραξεις τοκομεριδίων, γραμματίων έπί Έλλάδος και τών Εξωτερικών; και Χρηματιστικές έντολάς. Έκδίδει Συνταλλαγματικά, Έπιταγας, πιστωτικές έπιτολάς, ένεργεί δε και τηλεγραφικακέντολάς πληρωμής εις τας κυριωτέρας πόλεις της Εύρώπης. Άναίγει τρεχούμενα (ρεζερβουά) και

ΤΑΜΙΕΤΗΡΙΟΝ

Η Διεύθυνσις της Τραπεζής; Αθηνών, προς έμφύλιον του παρ τδ λαφ πνεύματος της αποκαμίνσεως προστίωρε τωκον 4 τοις ετησίως δις τας έν τδ Γκιμεντορίω της καταθέσεις, άποδοτέας εις πρώην ζήτησιν περιχρηστα πατας τας εύκολίας δις τας καταθέσεις και άπολήψεις των πελατών της.

ΤΜΗΜΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εις χρυσόν, εις έπιταγας cheques έπί τών εξωτερικών και εις τραπεζογραμμάτια, πληρώνοντα τωκον.

Δις καταθέσεις άποδοτέας εις πρώην ζήτησιν 3

Δις καταθέσεις άποδοτέας εις πρώην ζήτησιν 3 1/2 ο

Δις καταθέσεις άποδοτέας εις πρώην ζήτησιν 4 ο

Δις καταθέσεις άποδοτέας εις πρώην ζήτησιν 4 1/2 ο

Αι εις χρυσόν καταθέσεις εις άποδοτέας εις 5 τοις ετησίως, αι δε εις έπιταγας (cheques) της Τραπεζής; έπί τών έν τδ Εξωτερικόν άναπικριτών της. Οί δε βουλευμένοι σκοι πληρώνονται και έξελκννται έν τδ 1 τοις ετησίως, και άπο 1 τοις ετησίως έκτατος έτος.

ΤΜΗΜΑ ΤΙΤΛΩΝ

Η Τράπεζα δέχεται καταθέσεις χρηωγράφων προς φύλαξιν άντι έλαχίστων δικτωμάτων έπιστολής, δε και την είσπραξιν τοκομεριδίων Έλληνικών και Εύρωπαϊκών χρηωγράφων παντός είδους.

Η ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΓΕΜΟΝΩΝ ΔΕΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Έν τινι έρουργία ο Οικουμενικός Πατριάρχης έδεήθη υπέρ υγιείας και μακροβιότητος του Τάσων, του Γεωργίου της Ελλάδος, του Κοράλου της Ρωμανίας, του Πέτρου της Σερβίας, του Φερδινάνδου της Βουλγαρίας, του Νικήτα του Μαυροβουνίου.

Έρωτ ώμεν: Η δέσις απέβλεπε τοις Ηγεμόνας των 'Ορθόδοξων Κρατών;

Έν τούτῃ περιλάσει ποίαν θέσιν έχει εις την γραμμήν των μνημονευμένων ο Φερδινάνδος της Βουλγαρίας;

Κατά τοις Κανόνας και τας αποφάσεις της Συνόδου του 1872, την οποίαν απέδέξατο η καθόλου Έκκλησία και εξακολουθεί άποδεχομένη, ούτε οι Βούλγαροι είναι 'Ορθόδοξοι, ούτε ο Ηγεμών των. Οι Βούλγαροι είναι Σχισματικοί και ο Ηγεμών των έτεροδόξος χωρίς να είπωμεν, ότι είναι αίρετικός κατά δογματικήν έκφρασιν.

Διατί τότε ο Πατριάρχης τον κατέταξε μεταξύ των 'Ορθόδοξων, όπως και τοις Βουλγάροις;

Αν η δέσις δεν απέβλεπε τοις 'Ορθόδοξους λαούς και τοις Ηγεμόνας των, τότε διατί παρελείφθησαν οι άλλοι Ηγεμόνες των άλλων Κρατών;

Η «Κραυγή» δεν σκοπεύει να διεγείρη ζήτημα θρησκευτικόν. Μία έκκλησία και Έκκλησία Οικουμενική, η οποία δέχεται υπέρ του Κόσμου και της ειρήνης σύμπαντος, δεν σφάλλεται άν συμπεριελαβεν εις τας εύχας της Έθνος και Ηγεμόνας έτεροδόξων. 'Αλλ' άκριβώς διά τούτο, διατί δεν έπεξέτεινε την δέσιν της και υπέρ του Ηγεμόνος της Αγγλίας, της Ιταλίας, της Γερμανίας, της Αβυσσηνίας και τώων άλλων;

Ο τύπος έπιτάσει, όπως μνημονεύονται οι όμοδοξοι.

Και τότε επαναλαμβάνομεν, ποίαν θέσιν έχει ο Φερδινάνδος και οι Βούλγαροι του;

Τδ Σχίσμα δεν ήσθη. Αν ο Πατριάρχης προσωπικώς δεν άναγνωρίζη τδ Σχίσμα, είναι δικαίωμα του. 'Αλλ' έφ' όσον είναι Πατριάρχης όφείλει να υποκίνη εις τας έπιταγας της Έκκλησίας και των ιερών νόμων. Δεν έπιτρέπεται να πολιτείνεται κατά τας προσωπικάς του γνώμους.

Μήπως η τούτη στάσις του Πατριάρχου επέφερε την διχογνωμίαν μεταξύ αυτού και των λαϊκών μελών του Συμβουλίου, ένεκα της οποίας ήπειλινσε παραιτήσιν μετά την παρέλευσιν των έορτών του Πάσχα;

Έπιτρέπεται να τδ πιστεύσωμεν. Ο Πατριάρχης όμίλησε περί αναμειξέως των λαϊκών μελών εις ζητήματα εις ά δεν είναι άρμόδια. Πρόκειται άρα περί ζητήματος δογματικού.

Και τι δογματικώτερον του Βουλγαρικού Σχίσματος; Και τι δογματικώτερον από την αυθαίρετον κατάταξιν των Βουλγάρων μεταξύ των 'Ορθόδοξων;

Από του 1872 γνωρίζομεν τας έπί του ζητήματος τούτου ιδέας 'Ιωακείμ του Ι'.

Ητο εναντίον του Σχίσματος. 'Ηθελε να υποτάξη τα συμπερόνια της Έθνης Έκκλησίας, εις μίαν ιδεαν φαντασιώδη, την ιδεαν της Οικουμενικότητας. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δεν άνήκει, έλεγεν, εις μία φυλήν, άλλ' εις πάσας. Και δεν ήγνώσθη, ότι η άρχη αυτή είναι μία χίμαιρα. Και ούτε την έπιστενεν ελικρινώς. Διότι η Οικουμενικότης είναι μόνον αληθής άρχη, όσον άφορά την άόλυτον αλήθειαν των 'Ορθόδοξων δογμάτων, άλλ' όχι την διοίκσιν της Έκ-

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Τι είναι ο σοσιαλισμός από εθνικής και πολιτικής άπόφως; μάς τδ δείκναι η τελευταία συνεδρίασις του Ιταλικού Κινοδουλίου.

Συνεζητείτο τδ Διάταγμα της προαρτήσεως της Τριπολιτέας εις την Ιταλίαν.

Οι Έθνικώφρονες τδ ύπεστήριξαν.

Οι σοσιαλισταί τδ κατεπόμηναν ως παράνομον ως βίαιον, ως άκυρον.

Οι Ιταλοί σοσιαλισταί δεν θέλουν την προαρτήσιν. Διότι δεν είναι Ιταλοί. Είναι άνθρωποι και οι άνθρωποι πρέπει να μένουν έκαστος εις τδ κοτέτα του.

Οι σοσιαλισταί φωνεύουν την εθνικότητα, την πατρίδα. Φωνεύουν τοις έργάτας, τοις όποιους κηρύττουν, ότι προστατεύουν.

Διότι ποίον λογον έχει η πολιτική της έπεκτάσεως; Να επεκτείνη τδ έμποριον, την βιομηχανίαν, την έργασίαν δια της άποικιακής πολιτικής.

Αλλά πως δύναται να ύπάρξη βιομηχανία, έμποριον, έργασία άνευ τώων καταναλώσεως;

Ας ύποθέσωμεν, ότι η Γαλλία, η Αγγλία, η Γερμανία και πάσα άλλη επικράτεια κατακτούν τον κόσμον η δε Ιταλία άδρανει.

Δύναται να ύπάρξη Ιταλική βιομηχανία, έμποριον, έργασία περιοριζομένη εντός του Ιταλικού έδάφους ως φρονδν οι σοσιαλισταί;

Όχι. Και τότε διατί φρονδν και κηρύττουν, ότι προστατεύουν την έργασίαν των Ιταλών;

Σπουδαιότερον είναι τδ έγκλημα των σοσιαλιστών από εθνικής άπόφως.

Η ανθρωπότης βεβαίως είναι η μεγαλειτέρα μορφή της ύπάρξεως του Θεού.

Αλλά πρό της μορφής της ανθρωπότητος προηγούνται αι μορφαί των εθνικότητων, διότι αταί είναι μία στιγμή της ύπάρξεως του Θεού. Άνευ της μορφής των εθνικότητων δεν ύπάρχει πολιτισμός, πρόδος, δεν ύπάρχει ανθρωπότης, δεν ύπάρχει Θεός. Αι μορφαί των εθνικότητων γεννούν την πρόδον διά του ανταγωνισμού, της πάλης, του πολέμου. Και έπί τέλους καταλήγουν εις την ανθρωπότητα. Δεν ύπάρχει γήρας εθ-δαιμεν, άνευ νεότητος ζωής, ανησύχου, πολεμικής. Η μακρά και αιώνια άνεπαυστος, η παντοτεινή ειρήνη, είναι θάνατος, ύπνος αιώνας. Η εύδαιμονία, η ειρήνη εγκαίρει εις την πάλην, τον ανταγωνισμόν.

Δεν ύπάρχει Θεός, άνευ της μορφής των εθνικότητων. Δεν ύπάρχει Θεός εις αιώνας άδράνειαν. Διά τούτο ο Θεός άπ' αιώνων έγέννησε τον υιον του, άπ' αιώνων εδημιούργησε τον κόσμον, άπ' αιώνων εδημιούργησε τας φυλάς, τας έθνικότητας και έπομένως την πάλην τον ανταγωνισμόν, την πρόδον.

Ο σοσιαλισμός δεν γνωρίζει τίποτε από αυτά. Γνωρίζει ανθρωπότητα μόνον, δηλαδή γνωρίζει τας τέλματα, τας λέμνας και γνωση τα κύματα του Ωκεανού, τα όποια αποκαθαίρουν την δυσωδίαν των τελμάτων.

Η Γερμανία με τοις 110 σοσιαλιστάς της βηματίζει προς την παρακμήν. Με 200 θα φέρη τδ μικρόδιον της φθίσεως.

Η Ιταλία εϋτυχώς έχει μόνον 35 άπέναντι 400. Αν είχαν εκατον η Τριπολιτεία θα τη διεύρυνε, και θα ήτο λεία της Γερμανίας, της Αγγλίας, της Γαλλίας.

Και τότε άντις Ιταλική βιομηχανία, έργασία. Αντίς δε και εις την εθνικόν Ιταλικόν πολιτισμόν, όστις είναι μία μορφή της Θεότητος εις ώριμένην εποχήν.

Οι μεγαλειότεροι έχθροι του Θεού, της

Η ΑΝΑΤΟΛΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΖΩΗΣ
ΕΔΡΕΟΥΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΤΑΙΡΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ
ΔΡ. 2,000,000
ΛΑΪΚΑΙ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

„Η ΚΡΑΥΓΗ“

ΤΟΥ ΕΚΠΝΕΟΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΚΡΙΤΙΚΗ

*Εκδιδόμενη κατά Κυριακήν

ὑπὸ Μ. Γ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑΙ δραχμας	5
» » ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑΙ φράγκα	3
» » ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑΙ φράγκα	5

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΕΙΠΤΑ 10

ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Εν τῇ Β'. Σελίδι: ὁ στίχος δραχ. 1 —	
» » Δ. » » » » » 0.80	
» » Ε'. » » » » » 0.50	
» » Ζ'. » » » » » 0.30	
» » Η'. » » » » » 0.25	

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οὐγ' πλέον τῶν 10 στίχων.— Δρ. 10 —

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύματα

προπληρώνονται

1912 Φεβρουάριος-ἡμέραι 28

19

ΚΥΡΙΑΚΗ

καινότητας, τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι οἱ σπουδαί-
σταί. Εἶναι ὁ καρκίνος τοῦ ἀνθρώπου, ὁ θά-
νατος. Ἀφροπατρίδες καὶ μισοπρόδοι.

ΜΙΑ ΔΩΡΕΑ ΕΝ ΚΑΛΥΜΝΩ

Ἐν Καλύμνῳ τῇ ἰδιαιτέρῳ πατρίδι τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς «Κραυγῆς» διετέθη μία
γενναία προῖς καὶ μία τελετὴ πανηγυρική.

Ἡ προῖς εἶναι μία δωρεὰ πρὸς τὴν Κοι-
νότητα τῆς Καλύμνου ἐνὸς μεγαλοπρεποῦς
οικοδομηματός ἵνα χρησιμεύῃ ὡς Παρθε-
ναγωγεῖον.

Ἡ τελετὴ εἶναι ἡ παράδοσις τοῦ κτιρίου
εἰς τὴν δημογεροντίαν καὶ τὴν ἐφορίαν τῆς
νήσου.

Τὸ κτίριον ἀνηγέρθη ἐπὶ τοῦτω καθ' ὅ-
λους τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς
παιδαγωγικῆς καὶ τῆς ἐκτεταθείσης καὶ ἀνη-
γέρθη εὐρύτατον καὶ μεγαλοπρεπέστατον
καὶ ἐπαρκέστατον διὰ τὸν ἐξ εἰκοσιπέντε χι-
λιάδων πληθυσμὸν τῆς μόνης πόλεως τῆς
νήσου.

Δωρητὴς εἶναι ὁ Ν. Βουβάλης ὁ πλου-
σιώτερος, ἀλλὰ προπάντων ὁ ἐπιχειρηματι-
κώτερος ἐμπορικὸς νοῦς ὅλων ἱσπ. τῶν νη-
σιωτῶν τῶν ἐμπορευομένων τοῦ σπόγγου.

Ἡ τελετὴ ὑπῆρξεν ἀνταξία τῆς μεγάλης
δωρεᾶς καὶ τοῦ Εὐεργέτου. Ὅλος ὁ πληθυ-
σμός τῆς νήσου προσῆλθεν εἰς τὸν Ναόν,
ἐνθα μετὰ τὴν ψαλῆσαν δοξολογίαν ὁ δωρη-
τὴς παρέδωκε τὰς κλεῖδας εἰς τὴν Δημογε-

ροντίαν καὶ τῇ Ἐφορίᾳ τῶν Σχολῶν.

Ἡ συγκίνησις ἐπὶ τῇ βίβῃ καὶ τὰ συγ-
χαρητήρια διαχύθησαν διάθεσμα ἐν τῷ τοῦ
εὐγενοῦς εὐεργέτου.

Δὲν ἀναγράφωμεν τὸ γεγονός: ὡς ἐνδιαφέ-
ρον τοὺς ἐλευθέρους Ἕλληνας καὶ τοὺς ἀ-
ναγνώστας τῆς «Κραυγῆς» οὐδὲ κινούμεθα
ἐν τῷ φιλανθίᾳ νὰ ἐξυμνήσωμεν ἔργον ἀφο-
ρῶν τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα καὶ ἐν εὐ-
γενεῖς τέκνον τῆς τῶν Βουβάλην.

Ὁ σκοπὸς μας εἶναι ἄλλος. Εἶναι νὰ δεῖ-
ξωμεν γεγονότα, τὰ διότια χαρακτηρίζουν
τὴν φύσιν τοῦ Ἕλληρος, τὴν ἰσότην του
πρὸς τὰς εὐγενεῖς πράξεις, τὸν ζῆλόν του
πρὸς τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν τῶν συμ-
πολιτῶν του. Ὁ Βουβάλης ἔζησε καὶ ζῇ ἐν
Λοῦδινῳ ὡς ἔμπορος. Ἐπισκέπτεται δὲ καὶ
ἄλλας πόλεις καὶ πρωτευούσας τῆς Εὐρώ-
πης. Ἀλλ' ἡ δωρεὰ του δὲν εἶναι προῖον
τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἀναστροφῆς του. Ἀπὸ τοῦ-
αὐτῆς ἀπόψεως ἡ πράξις του θὰ ἦτο ὅλως
προσωπικὴ καὶ κατὰ μίμησιν. Ἀλλ' ὁ Βου-
βάλης εἶναι γνήσιον τέκνον τῆς Καλύμνου,
οὐκ ἐπὶ καὶ ζῇ ὡς Καλύμνιος. Ἐν Εὐ-
ρώπῃ θῆσαν ἱστορίαν. Ἀλλ' ἐκ τῆς πα-
τρίδος γῆς φέρει τὰ αἰσθηματὰ του καὶ ἐμ-
πίπτει τὰς εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις του. Νῆσος
προνομιούχος δυνάμει τῶν πρωτοκόλων τοῦ
1850, διαχειριζομένη κατ' ἀρχαίαν τὰς
κοινοτικὰς ὑποθέσεις ἡ Καλύμνος ἐδημιούρ-
γησεν ἕνα πολιτισμὸν ἴδιον καὶ ἀνέπτυξε τὸ
κοινοτικὸν πνεῦμα θαυμασιῶς. Αἱ Σχολαί
τῆς, οἱ δημοτικοὶ ἱατροί, τὰ δημοτικά τῆς
φαρμακεία παρέχοντα δωρεάν τὰ φάρμακα
εἰς ἐντοπίους καὶ ξένους εἶναι ἐξόχως ὀρ-
γανωμένα. Οἱ διδάσκαλοι τῆς, οἱ ἱατροὶ τῆς,
ὅλοι ἐντόπιοι. Ἡ ἐκπαίδευσίς των τελεία.
Ἡ ἱατρικὴ των πρὸς τὴν γλῶσσαν, τὴν ἱ-
στορίαν καὶ τὰ Ἑλληνικὰ μνημεῖα ἀπεριό-
ριστος.

Ὅταν ὁ Βουβάλης ἀπεφάσισε νὰ ἀναγείρῃ

τὸ Παρθεναγωγεῖον ἐπέκυπτε εἰς μίαν ὁ-
θην πραγματικὴν τοῦ πνεύματος τῆς γύ-
ρας του καὶ ὅλον ἐκείνο τὸ ἄπειρον πλῆθος
τὸ συνωπισθὲν ἐν τῷ Ναῷ διὰ νὰ ἴδῃ τὴν
τελετὴν καὶ τὸν εὐεργέτην δὲν ἐβλεπε τὴν
προσωπικὴν δωρεάν, ἀλλὰ τὴν ἠθικὴν δύνα-
μιν τοῦ εἰαυτοῦ του, τὴν πνοὴν τῆς πατρι-
δος του.

Ἴδον διὰ ποῖον λόγον ἡ «Κραυγὴ»
ἐχάραξε τὰ ὄμματα ταῦτα διὰ νὰ δείξῃ τι εἶναι
ὁ Ἕλλην τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἡ μᾶλλον ὁ
Ἕλλην τῶν προνομιούχων νήσων τῶν Σπο-
ράδων.

ΟΙ ΑΡΑΒΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑΝ

Οἱ Ἀράβες τῆς Συρίας ζητοῦν τὴν ἐπέμ-
βασιν καὶ τὴν προστασίαν τῆς Αὐστρίας διὰ
τὰ ἐν Βηρυττῷ γεγονότα.

Τὴν Αὐστρίαν! Διατὶ αὐτὴν καὶ ὄχι τὴν
Γαλίαν;

Ἐπεσε λοιπὸν ἡ Γαλλία ἐν τῇ συνεδήσει-
τῶν Ἀράβων τῆς Συρίας.

Ἐπὶ Νιπολέοντος τοῦ Γ'. ὅλοι οἱ Ἀρα-
βες ἠτένιζον εἰς τὸν ἀστέρα τῆς Γαλλίας.
Πῶς μετετράπησαν τὰ αἰσθήματα, αἱ ἐπι-
δες, τὸ φρόνημα! Θεωροῦν τὴν Δημοκρα-
τίαν μικράν καὶ τὴν Αὐτοκρατορίαν με-
γάλην;

Παράδοξον. Ἐμπρὸς Αὐστρία. Τὸ Μω-
σαϊκὸν σου ἐπιδέχεται καὶ ἄλλα χρώματα.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΩΝ „ΚΕΛΕΡ“

Ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Σ)βρίου 1909 Β. Διατάγματος

ΕΔΡΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΣΙΣ—Ὁδὸς Μαΐωνος 64

Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «Ραπτομηχαναὶ Κέλερ»—Ἀριθ. Τηλεγράμμου 112

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 210,000

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος Α. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ Γ. Π. ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Διευθυντής: Α. Σ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Εἰς τὰς περιφέρειας Ἀχαΐας, Λεσχινῶν, Γαττοῦνης, Ἀμαλιαδῶν, Πύργου, Κρετταίνης,
Ζαχάρως, Κοκκινοῦ, Φαιτρῶν, Γαργαλιῶν, Αἰγυθίου, Πύλου, Μεθώνης, Κορώνης,
Μετρίτσας, Ἀετῶν, Κορινθίου, Νηλίου, Ναζαρίου, Καλαμῶν, Θουρίας, Ἀτλαντίων, Ἀρρ-
ῶν, Αἰγίου, Ἀκράτας, Ἐλκαστρίου, Κορίνθου, Νεμέας, Ἀργους, Ναυπλίου, Τριπόλεως,
Καλοδρόμων, Ζακύνθου, Κερκεληνίας, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου.

Ἡ Ἀνώνυμος Μετοχικὴ Ἐταιρεία Ραπτομηχανῶν ἔχει τὴν ἀποκλειστικὴν ἀντιπροσωπείαν
διὰ τὴν πώλησιν τῶν Ραπτομηχανῶν Κέλερ κατ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.

Αἱ Ραπτομηχαναὶ Κέλερ εἰναι αἱ τελειότεραι, ταχύτεραι, σιγαλύτεραι, πλεονεκτήσασαι καὶ
εὐχυνότεραι παντὸς ἄλλου συστήματος.

Ἀπέκτησαν παγκόσμιον φήμην διὰ τὴν ἀντοχὴν καὶ εὐκνησίαν των.

Αἱ Ραπτομηχαναὶ ΚΕΛΕΡ πωλοῦνται μὲ ἐξόχως καλὰς
καὶ μηνιαίας δόσεις

Οἱ Μηχανικοὶ, αἱ Διδακταί, αἱ οἱ περιρρέοντες ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Μετο-
χικῆς Ἐταιρείας Ραπτομηχανῶν «Κέλερ» διδάσκουσι ΔΩΡΕΑΝ τὸν χειρισμὸν τῶν Ραπτομη-
χανῶν καὶ τὴν ἐκκλῆθιν κεντημάτων. Πότερτις εἰς τὰς Καστέλλας τῆς ἐκπαιδεύσεως, εἰ, τὰς ἐ-
παρχίαις εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους πρὸς δὲ καὶ ἐν ταῖς κατοικίαις τῶν ἀγαπητῶν.

Μεγίστη καὶ διαρκὴς παρακινηθῆκη ἐξερρημάτων